„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stemplowa od każdej inseracyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazet. (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 77. Wtorek 2. kwietnia 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Stryj, 2. kwietnia. Od godziny 7mej zrana komunikacya za wielkim mostem na rzece Stryju przerwana. Tama drogowa za Izbicą z prawej strony podmulona na trzy sążnie długości. Woda opada, stan obecny 5 stóp, 6 cali. Dziś będzie urządzony most tymczasowy.

Wiedeń, 2. kwietnia. „Presse" donosi, że sejm kroacki ma być zwołany i wezwany do udziału przy koronacyi Króla. Sejmowi kroackiemu przedłoży ministeryum węgierskie nowy projekt ugody.

Berlin, 2. kwietnia. Na wczorajszem posiedzeniu parlamentu Benningsen wyrażając się w sposób drażliwy i demonstracyjny przeciw Francyi wniósł interpelacyę w sprawie Luxemburga. Bismark odpowiedział, że w skutek rozwiązania związku niemieckiego Królowi holenderskiemu przysłuża zupełne prawo udzielności nad Luxemburgiem, gdzie panuje wstręt przeciw przystąpieniu do związku północno-niemieckiego. Prusy uwzględniając drażliwość uczuć Francyi o ile się to zgadza z honorem, nie przypuszczają, ażeby sprawa między Holandyą a Francyą już ostatecznie była załatwiona; lubo z pewnością tego utrzymywać nie można. Prusy polegać będą na zdaniu państw, które podpisały traktaty z r. 1839, na zdaniu swych sprzymierzeńców i opinii publicznej. Dalszym wyjaśnieniom stoi na przeszkodzie charakter sprawy w mowie będącej.

Część urzędowa.

Jego Excel. p. Namiestnik nadał na wniosek Wielmożnego Pana kuratora fundacyi Dydyńskiego nowo utworzone stypendyum tej fundacyi w rocznej kwocie 300 złr. w. a., począwszy od roku szkolnego 186⁶/₇ Piotrowi Bojarskiemu, uczniowi 3ciej klasy normalnej w miejskiej szkole św. Elżbiety we Lwowie.

Lwów, dnia 14. marca 1867.

Jego Excel. pan minister sprawiedliwości nadał opróżnioną przy sądzie krajowym w Czerniowcach posadę radzcy sądu krajowego Franciszkowi Hausser, dotychczasowemu radzcy sądu obwodowego w Stanisławowie.

Dnia 15. kwietnia b. r. o godz. 10. przedpołudniem odbędzie się w Wiedniu w domu bankowym przy ulicy Singera 15 losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z r. 1864.

Zaraz potem w myśl umowy c. k. rządu austryackiego z towarzystwem krakowsko-górno-szląskiej kolei żelaznej z 30. kwietnia 1850 odbędzie się 17 losowanie obligacyi wydanych za akcye pierwotne krakowsko-górno-szląskiej kolei żelaznej i 18 losowanie akcyi z prawem pierwszeństwa tejże kolei.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

O reformie administracyi politycznej.

Pod tym napisem „Wiener Abendpost" umieściła artykuł następujący:

„Reforma administracyi politycznej, z której przeprowadzeniem zrobiono początek w Galicyi. Salcburgu i Krainie tak w niektórych dziennikach jak i w łonie reprezentacyi krajowych wywołała obawy, wymagające dokładnego wyjaśnienia stanowiska, które rząd dotąd zajmował."

„Zadaniem reorganizacyi administracyi było najprzód przeprowadzenie zupełnego rozdzielenia wymiaru sprawiedliwości od administracyi, najwyższem pismem odręcznem Jego Ces. Mości z dnia 20. października 1860 roku w zasadzie orzeczone, a następnie pozyskanie oszczędności przez zmniejszenie wydatków na administracyę. Rząd rozpoczął wykonanie tego zadania, składając w październiku roku 1863 izbie deputowanych rady państwa projekt do głównych zarysów przyszłego urządzenia i działania politycznych władz administracyjnych, a gdy projekt ten nie doszedł do konstytucyjnej pertraktacyi, rząd zajmował się całym szeregiem odnośnych prac przygotowawczych.

Pierwszą i dla ludności najważniejszą z tych prac było ułożenie projektu do nowego terytoryalnego podziału każdego kraju z osobna, pokazuje się bowiem, iż tak ze względów oszczędności, jako też z powodu ograniczenia działania władz politycznych, ograniczenia powstającego z prawnego działania władz gminnych, powiatowych i reprezentacyi krajowych, wypadało zaniechać obecnego podziału terytoryalnego na małe powiaty administracyjne i sądowe, i złożyć trzy a nawet cztery obecne powiaty w jedną większą całość, na której czele stać ma polityczna władza powiatowa. Na tej tylko drodze liczbę władz politycznych pierwszej instancyi i koszta na nie łożone do koniecznej potrzeby z uwzględnieniem lokalnych stosunków każdego kraju z osobna sprowadzić można. Następnie rząd tak przygotowane projekta do nowego podziału administracyjno-terytoryalnego za najwyższem zezwoleniem podał do wiadomości sejmów krajowych z wezwaniem, ażeby opinie swoje o nich wyraziły na mocy §. 19. (w kraju wybrzeża morskiego §. 20.) ad 2. ordynacyi krajowej z dnia 26. lutego 1861 roku."

„Postępowanie takowe zdawało się odpowiadać nie tylko ważności sprawy i żywemu zajęciu, z jakiem wszystkie warstwy ludności wyglądały decyzyi względem przyszłego podziału administracyjnego kraju, ale nadto przemawiała za niem uwaga, iż rząd uwolni się w części od odpowiedzialności i zyska pewniejsze podstawy dla dalszych swych kroków w tej sprawie, jeżeli spory o lokalne interesa nieuniknione przy takiej sposobności wyniesione będą na otwartą arenę pełnych zgromadzeń krajowych."

Sejmy krajowe różnie się zapatrywały na uprzedzający taki krok rządu; niektóre złożone mu projekta do nowego podziału terytoryalnego zbadały i przyjęły, lub też wykazały zmiany pożądane, inne znów sejmy odmówiły wprost dania opinii, oświadczając, iż zatrzymanie dotychczasowego urządzenia aż do zmiany na drodze konstytucyjnej nastąpić mającej potrzebom i życzeniom ludności najlepiej odpowiada."

„Rząd zaś coraz mocniej czuł potrzebę rychłego oddzielenia wymiaru sprawiedliwości od administracyi w mięszanych urzędach powiatowych w pierwszej instancyi dotąd połączonych, krom bowiem innych uwag za takowem oddzieleniem przemawiających nie mógł zapoznać, iż dotychczasowe organiczne połączenie utrudnia jedno ulepszenie tak co do wymiaru sprawiedliwości, jak i co do administracyi, i takowym ulepszeniom przeszkadza. Nie można jednak było ani na chwilę przeoczyć, że zaprowadzenie obecnego organizmu administracyjnego głównie nastąpiło z powodu wielkiego nakładu, jaki dawniejszy aparat władz wymagał, nastąpiło więc w zamiarze oszczędności, że zatem w obec przykrego finansowego położenia monarchii nie można wracać do dawniejszych form administracyjnych, właśnie dla wielkiego nakładu zaniechanych. Kwestya nakładów i owszem tak przeważne dziś ma znaczenie, iż nawet ostateczne przeprowadzenie zasady oddzielenia wymiaru sprawiedliwości od administracyi zależeć musiało od zbadania, ażali się uda pozyskać w ogóle jaką oszczędność w obecnym nakładzie na administracyę, lub przynajmniej ażali się uda w oszczędnościach na polityczną administracyę znaleźć pokrycie większych wydatków na zwiekszone potrzeby wymiaru sprawiedliwości, które się może okażą przy ostatecznem zaprowadzeniu nowego organizmu władz sądowych. Dotąd nie ma wprawdzie jeszcze dostatecznych podstaw do takowego obliczenia, ponieważ ministeryum sprawiedliwości przed ostatecznem ustanowieniem praw, nad któremi obecnie pracuje, nie może przeprowadzić stanowczych zmian w organizmie sądów. Rzad jednak zawsze starać się musiał o zmniejszenie wydatków na administracyę przez zmniejszenie liczby władz i urzędników politycznych, o ile tylko być mogło. Potrzeba przeprowadzenia nowej organizacyi władz politycznych nie tylko bez zwiększenia wydatków, ale nawet z pozyskaniem oszczędności, jeżeli już nie na całem polu organizmu administracyjnego i sądowego, to przynajmniej na polu politycznego organizmu, owiły związek i ciągłe wzajemne stosunki organizmu politycznego z władzami sądowemi i podatkowemi nie pozwalają na organiczne zmiany obecnie egzystujących mięszanych urzędów powiatowych; nasuwa się zaś uwaga, iż pierwszy krok do rozłączenia gałęzi służby w mięszanych urzędach powiatowych, połączonych najnaturalniej i najłatwiej przy reformie administracyi politycznej zrobiony być może, i że za reformą tą z zastrzeżeniem zmian na drodze prawodawczej nastąpić mogących, teraz już iść mogą, chociaż tylko prowizoryczne urządzenie służby sądowej i finansowej, dające się przeprowadzić w granicach obecnego prawodawstwa i z konieczną oszczędnością wydatków." (D. n.)

Czy Cesarz Jego Mość uda się na wystawę paryską jest jeszcze nie pewnem i zależeć będzie od tego czy wypadki krajowe, koronacya węgierska, prace rady państwa itd. dozwolą na wyjazd Najj. Pana za granicę. To pewna, pisze „Fremdenbl." że J. C. M. Arcyksiążę Karol Ludwik pojedzie do Paryża dla rozdawania nagrod a jest bardzo prawdopodobnem, że baron Beust będzie towarzyszył Jego Cesarz. Mości.

Agitacya wyborcza w Czechach była powodem łatwo wytłumaczyć się dającego wzburzenia, mianowicie w stronnictwie konserwatywnem które ujrzało zagrożony swój wpływ, z takim trudem w ciągu ostatnich dwóch lat nabyty, a w dziennikach czeskich napotykać można artykuły przewyższające wszystko to co zwykle piszą „Nar. listy" i „Pol." — „Vaterland" przyłączyła się także do rzędu tych dzienników ale „Wiener Abendpost" daje jej następującą odprawę:

„Vaterland" w artykule pod tytułem Znaki czasu występuje z najostrzejszemi zarzutami przeciw rządowi w powodu postępowania przy wyborach w Czechach i wyprowadza z tego wnioski przekraczające wszystko to co dzienniki mogą mówić przeciw rządowi Jego c. k. Apost. Mości.

Co do protestów przeciw postępowaniu przy wyborach, o tem pewnie będzie mowa na drodze konstytucyjnej. Rząd zaiste nie ma się czego obawiać, że wyjdzie na jaw wszystko co z obu stron czyniono w tym względzie. „Vaterland" zarzucając rządowi, że dla celów stronniczych zapomniał o swoim obowiązku bronienia prawa przed bezprawiem słuszności przeciw niesłuszności, powinnaby na to przytoczyć dowody. Czytelnicy nasi niech sobie sami wymówią to słowo którem zwykle nazywamy podobne nieudowodnione obwinienia.

W Budzie odbyły się konferencye co do koroncyi i kilku dygnitarzy brało w nich udział, mianowicie książę prymas, hr. Jan Csiraky, hr. Jerzy Karolyi, hr. Antoni Majlath, p. Jerzy Majleth itd. Załatwienie rozlicznych kwestyi co do szczegółów miano poruczyć p. Majlathowi. Ciało dyplomatyczne uda się na koronacyę zaraz po otrzymaniu zawiadomienia od ministra spraw zewnętrznych, nuncyusz papieski osobno zaproszony będzie do wzięcia udziału w uroczystości.

Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego dnia 29. z. m. toczyły się przedwstępne obrady nad artykułem 22. konstytucyi, który brzmi: „Obrady parlamentu odbywać się będą publicznie." Do tego artykułu podał poseł Lasker następującą poprawkę: „Zgodne z prawdą sprawozdania z obrad publicznych parlamentu wolne są od wszelkiej odpowiedzialności." Po dość długich obradach przyjęto znaczną większością artykuł 22. wraz z poprawką Laskera; inna poprawka posła Ausfelda upadła. Następują obrady nad artykułem 23., który brzmi: „Parlament ma prawo proponowania praw w granicach kompetencyi Związku." Pomieniony artykuł przyjęto z poprawką posła Baumstarka tej treści: „Parlamentowi przysługuje prawo, w granicach kompetencyi Związku, przedstawiać prawa i przekazywać petycye mu nadesłane radzie Związkowej resp. kanclerzowi Związkowemu. Artykuł 24. brzmi: „Peryod legislatyczny parlamentu trwa trzy lata. Do rozwiązania parlamentu podczas tego okresu potrzebną jest uchwała rady Związkowej, tudzież zezwolenie prezydyum." Po dość długich rozprawach parlament przyjął pomieniony artykuł z poprawką posła Unruh, brzmiącą: „W razie rozwiązania parlamentu powinni w 60ciu dniach być zwołani wyborcy a w 90. dniach po roz-

wiązaniu parlament. — Bez zezwolenia parlamentu odroczenie tegoż nie może dłużej trwać nad 30 dni i powtórzyć się nie może w tej samej sesyi.“ Na tem zakończono obrady dzisiejsze; najbliższe posiedzenie jutro o godzinie 10. z rana. Na porządku dziennym zapisano: 1) wybór marszałków; 2) kontynuowanie obrad przedwstępnych; 3) rugi wyborcze. W końcu wniósł poseł Blanckenburg, ażeby chcąc nie tracić czasu, wybrać na dalszy czas przez aklamacyą dzisiejszych marszałków. Marszałek Simson oświadcza, że ponieważ przedmiot wyboru dopiero na jutrzejszy porządek dzienny jest postawiony, przeto dziś nad nim obradować nie można.

Podług rozmiarów, jakie poprawki i rozprawy w parlamencie przyjęły w ostatnich czasach, przypuszczać należy, że obrady, jeżeli dalej w ten sposób prowadzone będą, przeciągną się jeszcze przez wiele tygodni. Z powodu tego zamyślają przywódzcy stronnictw w parlamencie porozumieć się naprzód z organami rządu co do ważniejszych kwestyi budżetu, ażeby w ten sposób rozprawy w plenum mniej czasu zajęły.

Minister wojny i komisarz związkowy Roon podał parlamentowi objaśnienienie o liczbie i organizacyi wojsk Związku północno-niemieckiego, z którego się następujący obraz przyszłego stanu armii przedstawia: Przy ludności 30 milionowej 1 procencie tejże w armii wynosi liczba wojska w czasie pokoju, wyłącznie 13.000 oficerów, około 300.000 żołnierzy, wliczywszy już w to 39.000 podoficerów. Stosownie do tej liczby składać się będzie armia związkowa, pominąwszy kilka osobnych formacyi (jak na przykład szkoły podoficerskie, oddział feuerwerkerów, kadry landwery, inwalidów itd.) z 13 korpusów armii, włącznie z pruskim korpusem gwardyi. Każdy korpus obejmuje w czasie pokoju naczelną komendę, 2 komendy dywizyi, 4 komendy brygadowe piechoty, 2 komendy brygadowe jazdy, 1 komendę brygady artyleryi, 9 pułków piechoty po 3 bataliony, każdy pułk w sile 57 oficerów, 1613żołnierzy, batalion strzelców, liczący 22 oficerów i 534 szeregowców, 6 pułków jazdy po 5 szwadronów, każdy pułk składa się z 28 oficerów i 712 szeregowców wliczywszy w to 2 pułki jazdy, które korpus gwardyi posiada więcej niż inne korpusy polowe. Każdy pułk artyleryi polowej składa się: ze sztabu pułkowego, obejmującego 10 oficerów, 53 żołnierzy, 3 sztabów artyleryi pieszej, każdy po 4 oficerów, jednym żołnierzu i ze sztabu oddziału artyleryi konnej, dwóch oficerów i szeregowca, 12 bateryi pieszych, każda po 4 oficerów i 110 żołnierzy, 4 baterye konnych, każda po 4 oficerów i 91 szereg.; pułk artyleryi fortecznej, sztab pułkowy 7 oficerów i 71 szereg., 2 sztaby oddziałowe po 3 oficerów i żołnierzu, 8 kompanii fortecznych po 4 oficerów i 100 szeregowców, batalion pionierów 19 oficerów i 503 żołnierzy, batalion pociągów 12 oficerów i 227 żołnierzy. Przy korpusie gwardyi istnieje prócz tego komenda dywizyjna jazdy, komenda brygady jazdy, batalion strzelców o 22 oficerach i 534 żołnierzach itd. Królestwo Saskie tworzy samo w sobie osobny korpus armii. Przy korpusie tym znajduje się 1 batalion strzelców więcej niż przy innych korpusach pruskich. Kontyngensy innych państw, należących do Związku północno-niemieckiego, przydzielone będą, o ile dotąd postanowiono, jak następuje: kontygens anhaltyński do 4 korpusu armii (saskiego) księstw Lippe i Waldek do 7 korpusu (westfalskiego), meklenburski, oldenburgski i miast wolnych do 9 (szlezwicko-holsztyńskiego), brunświcki do 10 (hanowerskiego), kontyngensa księstw saskich do korpusu 11 (hesko-nassauskiego) Kontyngens przypadający na Wyższą Hessyą pozostanie przy dywizyi heskiej. Majtkowie rekrutowani będą z całego Związku, i o ile które z państw związkowych dostarczy więcej marynarzy, o tyle potrzebuje mniej dostawić rekruta do armii lądowej.

„Fr. Corresp.“ pisze: Z Berlina potwierdzają wiadomość o zapowiedzianej na miesiąc maj podróży króla pruskiego do Paryża. Domyślać się należy, że zawieszenie negocyacyi względem Luxemburga nastąpiło w skutek tego wypadku. Rząd francuski korzystając z tej przerwy rozszerza przez swoich korespondentów następujące wyjaśnienie kwestyi: Negocyacye względem Luxemburga nie toczyły się nigdy regularnie na drodze dyplomatycznej lecz monarchowie sami się porozumiewali. Król holenderski wziął inicyatywę; wiedziony obawą, że Prusy mogłyby rozszerzyć swoją potęgę aż do Zuyder-See, uciekł się pod opiekę cesarza Francuzów i ofiarował mu W. ks. Luxemburskie z zastrzeżeniem liquidacyi finansowej w nagrodę za traktat przymierza w którymby Francya zagwarantowała Holandyi niepodległość. Cesarz Napoleon wziął ten projekt pod dojrzałą rozwagę i wszedł w poufną korespondencyę z dworem holenderskim, która jednak nieprzebrała właściwego urzędowego charakteru i dotąd nie przybrała porządnych dyplomatycznych form.

Zarazem starano się wybadać gabinet berliński i ludność Luxemburga, sprawa jednak dotychczas jest jeszcze w takim stadyum, że możnaby ją jeszcze zaniechać bez narażenia się rządowi francuskiemu.

Wyjaśnienie takowe zamieszczają niektóre francuskie i zagraniczne dzienniki. Dowodzi ono że rządy, gdy chodzi o odpowiedzialność za popełnione błędy lub o utajenie klęski dyplomatycznej, chętnie uciekają się do teoryi konstytucyjnych tyle razy potępionych. Cesarz układał się z królem holenderskim ale rząd cesarski nie miał w tem żadnego udziału. Jak że się to zgadza z konstytucyą cesarstwa i z zasadą znaczenia ludu?“

O kwestyi luxemburgskiej piszą do „Kreuz Zeitung“ z Paryża, iż gabinet francuski przed dwoma tygodniami wystąpił z zawiadomieniem w Berlinie. Odpowiedź wprost odmowna nie nastąpiła. „Gabinet berliński“, pisze „Kreuz Ztg.“, nie mógł jednak dać bezwarunkowego zezwolenia nawet pominąwszy kwestyę warowni luxemburgskich, ponieważ nie Król pruski, lecz Król holenderski jest Monarchą kraju w mowie będącego. Francya więc przedewszystkiem z Królem holenderskim ugodzić się musi, potem dopiero nastąpi porozumienie z Prusami. W kołach właściwych panuje przekonanie, iż sprawa ta nie będzie powodem zawikłań między Francyą a Prusami. Cokolwiek się stanie lub nie stanie, obadwa mocarstwa postępować będą ze wzajemnem porozumieniem się między sobą.“

„Pays“ podaje następujące oświadczenie redakcyi: „Znanem jest zdanie dziennika „Pays“ o położeniu Francyi które sprawdziły wypadki niemieckie. Nie sądzimy aby odbudowanie Niemiec będące koniecznem następstwem kierunku ducha i rozwoju zasady narodowości mogło zagrażać w jakikolwiek stopniu godności lub bezpieczeństwu Francyi. Ale sądzimy również stanowczo i na podstawie tej samej loiki, że odbudowanie Niemiec musi pociągnąć za sobą odbudowanie Francyi w jej naturalnych granicach. Czerpiemy to mniemanie z naszego przekonania i naszego patryotyzmu. Potwierdzają je wszyscy nasi czytelnicy i my nieustaniemy bronić go, chociażby nawet rząd, co nie daj Boże, miał je odrzucić. Rząd ma swoje obowiązki i my mamy nasze, a skoro nam dano wolność druku, zrobimy z niej użytek.“

„Triest. Ztg.“ podaje korespondencyę z Florencyi, która wyjaśnia pozycyę stronnictw w parlamencie włoskim i teraźniejszą politykę rządu włoskiego. Pochwala usiłowania stronnictw, aby się połączyć wspólnym programem dla popierania rządu, i jak falanga stanąć naprzeciwko tak zwanego stronnictwa czynu, które zaprasza Garibaldego, aby jak najspiesznie zajął miejsce w parlamencie. Garibaldi ma przybyć i wnieść kwestyę rzymską. Kwestya ta równie jak ustawa o stosunku kościoła do państwa będą zapewne powodem ożywionych walk parlamentarnych. Skrajna lewica wniesie zapewne i inne kwestye, które jednak rząd zdoła uciszyć bez zbytecznego trudu.

Tenże korespondent donosi o układach między Francyą a Włochami co do zachowania się Włoch w obec kwestyi wschodniej. Rząd włoski usiłuje w tym względzie zbliżyć się ile możności do francuskiego, czego dowodzi wydany niedawno okólnik do prefektów z poleceniem, aby nie dopuszczali werbowania i wysyłania ochotników na widownię powstania.

„Italia“ donosi, że we wszystkich włoskich zakładach marynarki pracują nad uzbrojeniem okrętów pancernych, które mają być przeznaczone do wzmocnienia eskadry na morzu Śródziemnem. Wszystkie okręta przeznaczone do wysłania na wody lewantyńskie mają być oddane pod komendę admirała Ribotty.

Ze względu na wypadki zaszłe lub zajść mogące w Tesalii i Epirze, posłużyć mogą do objaśnienia niejakie daty statystyczne oparte po części na dziele greckiem Brabantinosa wyszłem w Atenach 1856 r. pod napisem: „Chronografia Epiru i krajów ościennych.“ Daty te udzielono „Gazecie krzyżowej“. W Tesalii ludność jest przeważnie chrześciańską, to jest grecką i słowiańską. Kraj dzieli się na 12 powiatów, a tylko Larissa licząca 50.000 mieszkańców posiada dwie piąte Muzułmanów; w innych powiatach liczących około 276.000 mieszkańców dwunasta tylko część muzułmańska. W Larysie i Trykce mieszka około 6000 żydów. Epir dzisiejszy jest znacznie rozleglejszy niż za starożytnej Grecyi. Składa się z czterech powiatów: Janina, Arta, Ardżyrokastro i Berat. Jest tam 1651 miast i wsi, a z nazwych, możnaby sądzić o ich narodowości. Nazw tych jest: włoskich 7, tureckich 39, słowiańskich 99, albańskich 635, greckich 871. Według języka zaś wypada: w 654 miejscach mówią po albańsku, w 574 po grecku, w 374 język mieszany, na pół po albańsku, na pół po grecku a niekiedy po wołosku i po grecku. W ogóle domów muzułmańskich jest 36.341, chrześciańskich 41,012, żydowskich 503. Liczbę muzułmanów oznaczyć można na 180.000, chrześcian na 250.000, bo tu nie zawsze jedna tylko rodzina dom zajmuje. W powiatach południowych mieszka przeważnie ludność grecka, w północnych przeważnie mahometańska. Dla tego w Tesalii powstanie rozrzucone jest po całym kraju, gdy w Epirze tylko na południu.

Kronika.

(Lwowska Izba adwokacka) przedsiębrała nowe wybory. Wybranymi zostali: Prezydującym: p. Rayski. Zastępcą tegoż: p. Starzewski. Wydziałowymi: pp. Kabat, Kolischer, Madejski, Starzewski, Gnoiński, Czemeryński, Dąbczański, Sermak.

Na egzaminatorów do egzaminu adwokackiego wybrani: pp. Rodakowski, Frenkl, Czemeryński, Kabat, Tarnawiecki, Dąbczański.

(Kradzieże nocne.) D. 30. z. m. w nocy policyant będący na patrolu na targowicy zboża postrzegł drabinę przystawioną do jednego z domów i na niej człowieka dźwigającego wielką pakę. Chciał go przytrzymać ale złodziej zostawiwszy pakę wyrwał się i umknął. Policyant puścił się za nim w pogoń jednak bezskutecznie bo potknął się na belce i upadł, a złodziej tymczasem znikł bez śladu. W pace były rozmaite skradzione przedmioty.

W nocy z 30. na 31. z. m. skradziono z kancelaryi II. gimnazyum wyższego kasę żelazną z pieniędzmi. Kasę tę znaleziono d. 1. b. m. na starem okopisku żydowskim jeszcze nie otwartą.

(Bogata żebraczka.) D. 31. z. m. policya tutejsza przytrzymała żebraczkę znaną z natręctwa i znaleziono przy niej 78 złr. srebrnemi szostakami, tudzież książeczkę kasy oszczędności na 50 złr.

(Pożar.) W Dolinie d 25. z. m. spaliły się 4 domy z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 6000 złr., ogień miał powstać przez nieostrożność.

(Nieszczęsne wpadki.) Włościanin z Dźwinogroda niewiadomego nazwiska przejeżdżając z drzewem d. 22. z. m. w nocy przez strumień w okolicy Starego Sioła, który nadspodziewanie wezbrał, utonął wraz z końmi.

Włościanin Dmytro Bury z Romanowa w pow. Bobreckim ścinając w lesie drzewo d. 28. z. m. został także drzewem przygniecony i w skutek tego umarł.

(Trzęsienie ziemi) trzy dni powtarzające się z niezwykłą gwałtownością, nawiedziło Smyrnę, Konstantynopol i wiele innych miejscowości w tamtejszych stronach. Smutne skutki najsilniej podobno objawiły się na wyspie Mitylenie (dawniejsze Lesbos); opowiadania naocznego świadka pełne są przerażających szczegółów. „Dnia 8. marca o godzinie 6ej rano silne wstrząśnienie trwające kilkanaście sekund a po nim wkrótce drugie gwałtowniejsze i dłuższe, wzruszyło ziemię i wzburzyło morze jakby jaka podwodna miotała niem explozya. Naglej, niż to napisać można, jęły się wszystkie budynki chwiać jakby pijane a pojedyncze ich części z potężnych kamiennych bloków zbudowane, zaczęły się walić i staczać jedne na drugie jak domki z kart. Biura ajencyi Lloydu austryackiego i należące doń gmachy, budynki celne, latarnia morska, młyn do wyciskania oliwy zawaliły się także, równie jak wiele domów po wszystkich ulicach. Starożytny i piękny zamek, katedra, pałac gubernatora, więzienie, meczety, mieszkania konzulów zagranicznych, wszystko to jest w ruinie. Masowość budowli tem straszniejszem uczyniła ich walenie się i tem więcej zgubiła ludzi. W dolnej części miasta, ziemia literalnie się zapadła i pochłonęła mnóstwo domów tworzących ulicę idącą od brzegu morskiego w miasto; miejsce to zwykle najwięcej przedstawiające ruchu i życia jest dziś zalane morzem i błotem. Słowem więcej niż połowa tego najpiękniejszego w całem Lewancie miasta jest dziś tylko pustynią gruzami zasłaną. Zabitych osób liczą 800 do 1000 prócz rannych i do kalectwa przywiedzionych. Cała ludność przerażona opuściła domy te nawet, które się jeszcze trzymają; wszystko obozuje na placach i po ogrodach a w tym tłumie tylko boleści słychać odgłosy i żądania pomocy. Głód nawiedził nagle nieszczęśliwych mieszkańców i tem jest straszniejszy, że nie samo miasto Mitylena uległo zniszczeniu ale i inne, Molivo, mające do 7000 ludności, a nadto połowa wyspy. Druga połowa z pomocą nastarczyć nie może.

(Nadesłane.)

Mąż mój Adolf Pappik c. k. nadtelegrafista we Lwowie umarł w sile wieku i zostawił mię z dwojgiem drobnych dzieci w najprzykrzejszych stosunkach.

Nieco pierwej przystąpił jako członek do Igo powszechnego Stowarzyszenia urzędników w Wiedniu i zabezpieczył na wypadek swojej śmierci kapitał 2000 złr.

Po jego śmierci przedłożyłam dotyczące dokumenta i za pośrednictwem wydziału miejscowego we Lwowie otrzymałam od dyrekcyi w czasie nader krótkim zabezpieczoną sumę 2000 złr.

Widzę się więc spowodowaną, powszechnemu stowarzyszeniu urzędników i wszystkim jego członkom, którzy z taką bezinteresownością i takiem poświęceniem zajęli się i kierują sprawami stowarzyszenia dla dobra

wdów i sierót, wynurzyć niniejszem moje najgorętsze podziękowanie i podać to do wiadomości powszechnej.

Lwów, 29. marca 1867.

Emilia Pappik,
wdowa po c. k. nadtelegrafiście.

(Rozpisanie konkursu o nagrodę za najlepszy utwór dramatyczny.) Dyrekcya teatru polskiego we Lwowie, pragnąc uzupełnić program, połączony z wybiciem medalu dla Alexandra hr. Fredry (ojca), i tym sposobem przyczynić się ile możności do poparcia sztuki dramatycznej, uskuteczniła własnym kosztem drugi nakład tego medalu i przeznaczyła cały czysty dochód ze sprzedaży jego na nagrodę za najlepszy utwór dramatyczny.

Zaproszeni w tym celu przez dyrekcyę teatru pp. Leszek hr. Borkowski, Witołd hr. Borkowski, Włodzimierz hr. Dieduszycki, Alexander hr. Fredro (syn), Henryk hr. Fredro, Ksawery Godebski, Bernard Kalicki, Dr. Mikołaj Lipiński, Dr. Antoni Małecki, Adam Miłaszewski, Ludwik Pierożyński, Teofil Pietruski, Wincenty Pol, Zygmunt Sawczyński, Witalis Smochowski (ojciec), Juliusz Starkel, Leopold hr. Starzeński, Franciszek Waligórski, Karol Widman, Jan hr. Załuski i Władysław Zawadzki — przyjąwszy chętnie udział w przeprowadzeniu tego zamiaru, wybrali z grona swego ściślejszy komitet, złożony z pięciu członków, którymi obrani zostali większością głosów pp. Ksawery Godebski, Dr. Antoni Małecki, Adam Miłaszewski, Teofil Pietruski i Witalis Smochowski, z dodaniem Fr. Waligórskiego jako sekretarza.

Złożony w ten sposób komitet ściślejszy, któremu służy prawo rozszerzenia się w miarę potrzeby, przyjąwszy na siebie obowiązek tak ułożenia i ogłoszenia programu konkursowego, jako też ocenienia sztuk nadesłanych i przedłożenia pełnej komisyi wniosku względem nagrody, podaje niniejszem do wiadomości co następuje:

1. Z dniem dzisiejszym rozpisuje się konkurs o nagrodę za najlepszy oryginalny utwor dramatyczny w sumie (300) trzystu zł. w. a.

2. Ubiegać się mogą o tę nagrodę wszelkiego rodzaju oryginalne utwory dramatyczne, a mianowicie tak trajedye, jako też dramata i komedye, pisane czy wierszem, czy prozą, bez żadnego zgoła ograniczenia co do tła ich osnowy, z tem jednem tylko zastrzeżeniem, ażeby sztuka odpowiadała warunkom scenicznego przedstawienia.

3. Przypuszczeni są do tego konkursu w ogóle wszyscy polscy pisarze dramatyczni tak w kraju jak i za granicą.

4. Termin do nadsyłania sztuk konkursowych naznacza się do dnia 30. listopada b. r., poźniej nadesłane sztuki nie beda uwzgledniane.

5. Każda nadesłana sztuka konkursowa musi być opatrzona na karcie tytułowej jaką dewizą, i adresem i ma być do niej załączony list opieczętowany z tą samą dewizą na kopercie, a wewnątrz z nazwiskiem autora. List taki będzie otworzony tylko w razie przyznania nagrody; w przeciwnym razie zwrócony zostanie wraz z rękopismem bez naruszenia tajemnicy podług wskazanego adresu. Ubiegające się o nagrody sztuki nadsyłane być mają pod adresem: „Do komisyi konkursowej, na ręce dyrekcyi teatru polskiego we Lwowie“ z dopiskiem na kopercie: Sztuka konkursowa.“

6. Utwor, uznany za najlepszy większością głosów pełnej komisyi, otrzyma wspomnioną nagrodę, z tym jednak warunkiem, że dyrekcyi teatru polskiego będzie służyło prawo przedstawienia jej na scenie lwowskiej, i to z zastrzeżeniem pierwszeństwa; zresztą pozostanie autorowi wyłączne prawo własności tego utworu. W przypadku, jeźliby wymagania cenzury stały na przeszkodzie przedstawieniu sztuki nagrodzonej na scenie lwowskiej, będzie autor jej, bez żadnego jednak uszczerbku co do przyznanej nagrody, obowiązany porozumieć się z dyrekcyą teatru polskiego we Lwowie względem potrzebnych zmian w sztuce o tyle, ażeby stało się możliwem przedstawienie jej na scenie lwowskiej. Jeźliby zaś zmiana taka okazała się niepodobna, ustaje to zobowiązanie, i autor otrzyma mimo to przyznaną nagrodę.

7. Drugi z kolei, uznany za najlepszy utwor dramatyczny, otrzyma pochwałę komisyi, a jeżeliby autor żądał przedstawienia jego na scenie lwowskiej, obowiązuje się dyrekcya tej sceny wypłacić mu zwyczajną tantiemę 10procentową.

8. Mniej lub więcej rychłe ogłoszenie rezultatu konkursowego zależeć będzie od ilości sztuk nadesłanych, i nastąpi zaraz po ostatecznem orzeczeniu pełnej komisyi.

9. Jeżeliby żadnej z sztuk nadesłanych nie mogła być przyznaną nagroda, wtedy nastąpi rozpisanie nowego konkursu, który komisya konkursowa w swoim czasie ogłosi.

Uprasza się redakcye wszystkich dzienników polskich, tak w kraju jak i za granicą, o rozgłoszenie niniejszego konkursu.

Lwów d. 26. marca 1867.

Przewodniczący komisyi: Leszek Dunin Borkowski.
Sekretarz: Franciszek Waligórski.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Trzyrublowe bilety banku polskiego wypuszczone w obieg od r. 1841 do 1846, to jest białe i pokryte siatką ciemnoróżową, wywołane zostają z obiegu i tylko do 13. lipca 1867 przyjmowane będą. Pozostają zaś w obiegu bilety trzyrublowe bladoróżową siatką pokryte, mające na dole rok 1849 lub późniejsze lata wypuszczenia w obieg, i te przyjmowane będą jak dotąd.

Ostatnia poczta.

Luxemburg, 30. marca w nocy. Rozrzucono mnóstwo plakatów z napisami: „Vive Napoleon! vive la France!“ wzywające do użycia siły przeciw Prusakom i podżegające stojący tu pułk pruski złożony z Nasauczyków, do podniesienia rokoszu. Gubernator pruski widział się z tego powodu zmuszonym do surowych oświadczeń władzom tutejszym.

Florencya, 30. marca. Izba deputowanych uchwaliła 264 głosami przeciw 26 tymczasowe przedłużenie dawnej ustawy finansowej na trzy miesiące. Budżet na rok 1868 ma być za trzy miesiące przedłożony Izbie.

Paryż, 30. marca. Hr. Walewski wyjeżdża do Włoch; sprzedał on swoje konie. Wczoraj przybyły do Algieru dwa statki przewozowe wiozące z Vera Cruz do Tryestu 1619 ochotników austryackich z Mexyku.

Paryż, 31. marca „Monitor“ oświadcza, iż „Pays“ nie być tłumaczem polityki rządowej, lecz sam winien wziąść odpowiedzialność za politykę, którą wyraża. W odparciu „Timesa“ mówi „Monitor“, że cudzoziemcy pochodzący z krajów, z któremi Francya zostaje w stosunkach wzajemności pod względem paszportowym, mogą poprzestać na dokumentach, które służą za dowód tożsamości.

Petersburg, 31. marca. Półurzędowa „Siew. poczta“ zaprzecza wiadomości jakoby zaniechanie przesłania wspólnej noty do Porty względem odstąpienia Kandyi nastąpiło w skutek nieporozumienia między Rosyą a Francyą.

Bukareszt, 31. marca. Książe Fryderyk Hohenzollern odpłynął wczoraj z Giurgevo rządowym parowcem rumuńskim. Pomiędzy Braiłą a Giurgevem parowiec rządowy został uszkodzony przez parowiec „Szechenyi“. Książe Fryderyk przesiadł się na francuzki parowiec wojenny „Magicienne“ i powrócił do Bukaresztu.

Nowy-York, 30. marca. Kongres odroczył sie do grudnia; d. 3. lipca jednak komitet sprawiedliwości ma zdawać sprawe co do oskarzenia prezydenta.

(Telegram „Czasu.“)

Berlin, 31. marca, wieczór. Członkowie stronnictwa narodowo-liberalnego w parlamencie, postanowili wnieść w Izbie interpelacye: czy pogłoski o układach francuzko-holenderskich względem odstąpienia Luxemburga są uzasadnione; następnie, czy rzad w razie, jeśliby mógł udzielić Izbie wiadomości, postanowił zabezpieczyć od wszelkiego naruszenia związki Luxemburga z Niemcami, a szczególnie prawo trzymania załogi pruskiej w Luxemburgu. Interpelacya wskazuje, że stronnictwa są zgodne z sobą co do zamiaru wspierania jak najsilniej rzadu dla odparcia wszelkich zamiarów oderwania kraju należącego do dawnego Związku niemieckiego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. kwietnia.

Hotel George: PP. Wasilewski Tadeusz i Antoni, z Sieńkowa.

Hotel europejski: Starzyński Boj., z Derewni. — Bogdanowicz Marc, z Szawrowa. — Kellermann Adolf, z Tenczyna. — Rojowski Konst., z Cieszanowa. — Trzciński Ign., z Leśniowa.

Hotel angielski: Hr. Zamojski Stefan, z Wysocka. — Skarbek Borowski Józef. z Hurka. — Falkowski Wład., z Wytryłowa. — Jakowlew Alex., c. r. podpułk., z Rosyi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1 kwietnia.

PP.: Mały Mich., c. k. pens. major, do Wołowa. — Laskowski Leon, c. k. rotm., do Rzeszowa. — Smirnow Mikołaj, c. r. radca tajny, do Petersburga. — Węgrzynowicz Tadeusz, c. r. kap., do Rosyi. — Brześciański Sylw., do Rusiłowka. — Brodzki Henr., do Jasłan. — Gozdowski Ant., do Tarnopola. — Jaworski Józef, do Jajkowicc. — Kunaszewski Hier., do Żeńbora. — Papara Julian, do Dolnicz. — Rodakowski Wiktor, do Tłumacza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 26	+ 5.4	92 7	poł.-z. sł.	10
2. god. po poł.	324 82	+ 5.0	84.9	„ „	10
10. god. wiecz.	326.32	+ 2 3	93.9	„ „	10

Deszcz 12 "80. O 4. godz. wieczorem błyskawica i grzmot.

T E A T R.

Dziś (przed. niem.) „**Wanda**“, opera romantyczna w 3 aktach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 1. kwietnia

		gotówka zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	6	02	6	07
Dukat cesarski	„	6	05	6	11
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	53	10	72
Rubel srebrny rosyjski	„	1	95	2	01
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	90	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	90	76	73
Galicyj. „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	62	80	43
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	68	08	68	92
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	69	67	70	58
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	218	—	220	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	17	186	33

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. marca

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 —	70.20
od kwiet. do października po 5%	70 40	70.60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.50	78.-
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81 75	82.25
Metaliki po 5%	58 80	59 —
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	143 50	144.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	142.—	143.—
Przez. do wyl. z r. 1854	77 —	78.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86 60	87.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90.50	91 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	79 80	80 —
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.25	89.75
Czech	88.50	90.50
Węgier	70 75	71 50
Galicyi	67.75	68.25
Siedmiogrodu	67.—	67 50
Bukowiny	67.-	67 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98.25	99.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	730.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	185.10	185.30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	605.—	607.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	96 —	96 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1622.—	1625.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	210.10	210 30
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	210. —	210 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	141.—	141 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219 75	220 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184 25	184.75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	479.—	481.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	91.80	92.-
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76 50	77.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	87.50	88.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.50	103.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 75	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 106 zł.	99.25	99.50

5. Losy.

(za 1 ukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.—	129.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	90.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85. —	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palffego „ 40 „ „	25. —	26.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	24.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12 —	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107 75	108.—
Berlin za 100 tal.	—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107 80	108.10
Hamburg za 100 M. B.	95 75	96 —
Londyn za 10 ft. szt.	128 75	129.25
Paryż za 100 fr.	51.15	51 2

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.09	6.10
detto. pełnej wagi	6 09	6.10
Korona	—	—
20frankówka	10.29	10.30
Rosyjski imperyał	10.55	10 60
Talar związkowy	1.89½	1.90
Srebro	126 25	126 75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 44½	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1 kwietnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	70
5% pożyczka narodowa	69	80
Losy z 1860 roku	86	40
Akcye banku wiedeńskiego	730	—
„ „ kredytowego	183	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	129	—
Srebro	126	60
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	09

DZIENNIK URZĘDOWY.

(578) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 9446. Am 25. April 1867 wird bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg zur Veräußerung des Meierhofes Kopanka auf der Reichsdomaine Kałusz, bestehend aus 230 Joch 75 □. Klft. landwirthschaftliche Grundstücke, nebst den vorhandenen Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, dann der Propinationsgerechtsame in Kopanka, endlich 280 Joch 946 □. Klft. Wald eine öffentliche Licitationsverhandlung abgehalten werden.

Der Ausrufspreis des ganzen Objectes beträgt 34.000 fl. öst. W., — das Vadium 10% des Fiscalpreises.

Es können auch ordnungsmäßig ausgefertigte, mit dem obbezeichneten Vadium belegte schriftliche Offerten bis 24. April 1867, 6 Uhr Abends beim Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg überreicht werden.

Nachträgliche Anbote werden nicht angenommen.

Die specielle Nachweisung der zum Verkaufsobjecte gehörigen Grundstücke kann bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg, der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stryj und dem Cameral-Wirthschaftsamte in Kałusz eingesehen werde.

Die Finanz-Landes-Direction in Lemberg und das gedachte Cameral-Wirthschaftsamt werden auch die sonstigen Auskünfte den Kauflustigen bereitwilligst mittheilen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 23. März 1867.

(575) **Kundmachung.** (1)

Nro. 10535 Vom Lemberger k. k. Oberlandesgerichte wird bekannt gemacht, daß der k. k. Notar Adolph Promiński in Folge seiner vom hohen k. k. Justizministerium bewilligten Uebersetzung von Mikuliñce nach Trembowla seinen neuen Dienstposten in Trembowla am 15. April 1867 antreten und dort seine Amtskanzlei eröffnen werde.

Vom k. k. Oberlandesgerichte.

Lemberg, am 29. März 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 10535. Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy podaje do wiadomości, że c. k. notaryusz Adolf Promiński w skutek zezwolenia c. k. ministerstwa sprawiedliwości przeniesiony z Mikuliniec do Trembowli, obejmie swoją nową posadę w Trembowli i otworzy kancelaryę urzędową w dniu 15. kwietnia 1867.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. marca 1867.

(586) **Concurs.** (1)

Nro. 502-Pr. Zu besetzen: Eine provisorische Finanz-Concipistenstelle für den Dienst bei den Finanz-Procuraturen im Bereiche der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg, in der IX. Diätenclasse, mit dem Gehalte jährlicher 630 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der für die Finanz-Procuraturen erforderlichen juridischen Ausbildung binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Procuratur in Lemberg einzubringen.

Geeignete disponible Beamte werden vorzugsweise berücksichtigt.

Vom Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 27. März 1867.

(579) **Edykt.** (1)

Nro. 5131. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu podaje do wiadomości, iż na wezwanie c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 30. czerwca 1866 l. 24028 rozpisaną została na zaspokojenie wierzytelności galic. towarzystwa kredytowego w sumie 11.526 zł. 6 c. w. a. wraz z p. n. przymusowa publiczna przedaż dóbr Szalowa z przyległościami Biesnik, Bidowa, Bochnia i Michałówka w obwodzie Sądeckim położonych, Władysława Skrzyńskiego własnych, a to z powodu, że długi hypoteczne cenę szacunkową przewyższają, w myśl dekretu nadw. z dnia 24. czerwca 1824 l. 2017 w dwóch terminach, t. j. w dniach 1. czerwca i 11go lipca 1867, każdą razą o godzinie 10tej z rana pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa tych dóbr w sumie 51.076 złr. 5 kr. m. k. czyli 53.629 zł. 88²/₄ c. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający winien jest dziesiątą część ceny wywołania w sumie 5362 zł. 99 c. w. a. w gotowiźnie, w książeczkach gal. kasy oszczędności, w listach zastawnych gal. stanowego Towarzystwa kredytowego, lub gal. obligacyach indemnizacyjnych z kuponami odpowiedniemi podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną takowych, liczyć się mających — do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum czyli zakład złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna ofiarowaną wrachowane, innym zaś licytującym zaraz po zamknięciu licytacyi zwrócone zostanie.

3. Każdemu chęć kupienia mającemu wolno jest warunki licytacyjne w całej osnowie, akt szacunkowy i wyciąg tabularny powyższych dóbr w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć lub w odpisie podnieść.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony tudzież wszystkich wierzycieli znajomych do rąk własnych, zaś wierzycieli z miejsca pobytu nieznanych, a to: Władysława Tchorznickiego, Henrykę Felczyńską, Julię Pioro, Cecylię Chłędowską, Mojżesza Wittenberga, Mirel Lezer, Leibę Fortner, niemniej odmiemanych ewentualnych spadkobierców pani Eweliny z Siemianowskich Żebrowskiej i Tadeusza Żebrowskiego jako też wierzycieli którzyby po dniu 28. lutego 1866 z swemi dretensyami do tabuli weszli, tudzież którymby uchwała licytacyę pozwalająca i następne uchwały albo wcale w nienależytym czasie doręczone zostały, przez pana adwokata Dra. Bersona z substytucyą pana adwokata Micewskiego kuratorem ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy-Sącz, dnia 31. grudnia 1866.

(566) **Kundmachung.** (2)

Nro. 4339. Zur Sicherstellung der Conservations-Bauherstellungen für die Straßen des bestandenen Skoler Straßenbaubezirkes wird die Offertverhandlung für das Jahr 1867 oder für eine dreijährige Periode, nämlich pro 1867, 1868, 1869 unter der ausdrücklichen Bedingung ausgeschrieben, daß sich der Unternehmung verbindlich macht, auch alle im Verlaufe dieser Periode vorkommenden gewöhnlichen Conservationsherstellungen mit gleichem Nachlasse auszuführen, — ferner sich der Adjustirung der Kostenberechnungen nach den bestehenden Normen und der in der ursprünglichen Preistabelle enthaltenen Materiale und Arbeitspreise unterzieht.

Die diesfälligen Herstellungen sind folgende, und zwar:

Auf der Veretzkoer ungar. Hauptstraße:

		fl.	kr.
Herstellung von Straßengeländern .	im Fiscalpreise von	1743	67
Reparatur der Brücke Nr. 1 . . .		1882	64
Herstellung von Straßengeländern .		539	29
Reparatur der Brücke Nr. 104 . .		171	62
Herstellung von Straßengeländern .		7	79
Reparatur des Schlauches Nr. 168 .		42	92¹/₂
" " Nr. 169 .		42	92¹/₂
" der Brücke Nr. 173 . .		583	68
Zusammen		5014	54

österr. Währung.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerte längstens bis 10. April 1867 bei dem Stryjer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem Stryjer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Nachträgliche Anbote finden keine Berücksichtigung.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 19. März 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 4339. Ku zabezpieczeniu robót konserwacyjnych przy gościńcach byłego Skoleckiego powiatu budowy gościńców rozpisuje się licytacyę ofertową na rok 1867 lub też na trzyletni peryod, mianowicie na lata 1867, 1868 i 1869 z tym wyraźnym warunkiem, ażeby przedsiębiorstwo obowiązało się, także wszystkie w ciągu tego peryodu zdarzające się roboty konserwacyjne z równem opuszczeniem w cenach wykonywać, a oraz poddało się sprawdzeniu kosztorysów podług istniejących przepisów i zawartych w pierwotnej tabeli cen materyałów i robót.

Potrzebne roboty są następujące:

Na Wereckim głównym gościńcu węgierskim:

		zł.	c.
Postawienie poręczy przy gościńcu .	w cenie fiskalnej	1743	67
Naprawa mostu Nr. 1		1882	64
Postawienie poręczy przy gościńcu .		539	29
Naprawa mostu Nr. 104		171	62
Postawienie poręczy przy gościńcu .		7	79
Naprawa ścieku Nr. 168		42	92¹/₂
" " Nr. 169		42	92¹/₂
" mostu Nr. 173		583	68
Ogółem		5014	54

w wal. austr.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, aby oferty swoje z załączeniem 10procentowego wadyum przedłożyli najdalej do dnia 10. kwietnia 1867 c. k. urzędowi powiatowemu w Stryju.

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki licytacyi ofertowej przejrzeć można w c. k. urzędzie powiatowym w Stryju.

Późniejsze oferty nie będą uwzględnione.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. marca 1867.

(571) **Kundmachung.** (2)

Nro. 5607. Zur Lieferung des Brennholzes für die k. k. Statthalterei und die unterstehenden Behörden und Anstalten in Lemberg auf die Lieferperiode vom 1. November 1867 bis Ende April 1868 in dem beiläufigen Erfordernisse von Eintausend (1000) n. ö. Klafter 36" langen Buchen-, dann Zehn (10) n. ö. Klafter 36zölligen Birken- und Zweihundert (200) n. ö. Klafter 36" langen Kieferscheiterholzes, wird am 17. April l. J. um 10 Uhr V. M. bei der k. k. Statthalterei-Hilfsämter-Direction eine schriftliche Offertverhandlung abgehalten werden.

Diese in Uebereinstimmung mit den Lieferungsbedingnissen zu verfassenden Offerten müssen bestimmte, für die in Lemberg zu liefernde Brennholzmenge in Ziffern und Buchstaben ausgedrückten Anbote nebst der Erklärung enthalten, daß der Offerent sich den Lieferungsbedingnissen unterwirft, sind von Außen zu bezeichnen: „Offerte für die Brennholzlieferung pro 186⁷/₈" — und können nur bis zum 17. April 1867, längstens bis 12 Uhr Mittags bei der k. k. Statthalterei-Hilfsämter-Direction überreicht werden.

Das Vadium, womit zur Sicherstellung des Anbotes die Offerte belegt sein müssen, beträgt 10% von dem Vergütungsbetrage, welcher nach dem Anbote des Offerenten für die zu liefernde oberwähnte Brennholzmenge entfällt, und kann im Baaren oder in Staatspapieren nach dem Curswerthe und nur bei jenen Staatspapieren nach dem Nominalwerthe geleistet werden, wo der Curswerth den Nominalwerth der zur Sicherstellung erlegten Staatspapiere übersteigt.

Die Lieferungsbedingnisse können während der gewöhnlichen Amtsstunden bei der k. k. Statthalterei-Hilfsämter-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 27. März 1867.

(585) **Edykt.** (1)

Nro. 4724. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski wzywa niniejszem każdego, ktoby zagubiony weksel przez Pinkasa Schreiera ddto. Stanisławów dnia 26go lipca 1863 na sumę 200 zł. w. a. na własną ordrę wystawiony, a przez Fewela Linenthala w rok od daty wystawienia do zapłaty przyjęty posiadał, ażeby weksel ten w przeciągu 45 dni, rachując od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie urzędowej Lwowskiej, tutejszemu c. k. sądowi tem pewniej przedłożył, ile że w razie przeciwnym weksel ten za amortyzowany uznanym zostanie.

Stanisławów, dnia 20. marca 1867.

(572) **Edykt.** (1)

Nro. 4007. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Dawida Tymberga, że przeciw niemu Symche Unger pod dniem 8. marca 1867 l. 4007 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnej rozprawy na dzień 22. maja 1867 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Dawida Tymberga nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata pana Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 18. marca 1867.

(587) **Kundmachung.** (1)

Nro. 18272. Aus Anlaß der im östlichen Theile Galiziens ausgebreiteten Rinderpest hat die k. k. Statthalterei in Prag unterm 20. März l. J. Z. 14627 zur Wahrung des Gesundheitszustandes einheimischen Hornviehes die mit der Kundmachung vom 15. Jänner l. J. Z. 2155 gestattete Ein- und Durchfuhr des Rindviehes, ferner der Schafe und Ziegen, sowie der Rohproducte derselben aus dem Lemberger Verwaltungsgebiete nach Böhmen bis auf Weiteres zu untersagen befunden.

Hingegen wird der Verkehr mit Vieh und dessen Producten aus dem bisher seuchefreien Krakauer Verwaltungsgebiete unter Fortbestehen der mit der Kundmachung vom 15. Jänner l. J. Z. 2155 und 8. März l. J. Z. 12570 erlassenen Bestimmungen freigelassen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 27. März 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 18272. Ponieważ we wschodniej części Galicyi rozszerzyła się zaraza bydła, postanowiło c. k. Namiestnictwo w Pradze pod d. 20. marca r. b. l. 14627, dla zabezpieczenia stanu zdrowia krajowego bydła rogatego, zakazać aż do dalszych rozporządzeń dozwolony obwieszczeniem z 15. stycznia r. b. l. 2155 przywóz i przewóz wołów, owiec i kóz, jako też surowych płodów z tego bydła z Lwowskiego okręgu administracyjnego do Czech.

Natomiast pozostaje dozwolonym przywóz bydła i produktów bydlęcych z wolnego dotąd od zarazy Krakowskiego okręgu administracyjnego z dalszem zachowaniem postanowień, wydanych obwieszczeniem z 15go stycznia r. b. l. 2155 i z 8. marca r. b. l. 12570.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. marca 1867.

(537) **Kundmachung.** (2)

Nr. 3296. Für die zwischen der k. k. Postexpedition in Słobudka leśnia und dem Bahnhofe in Korzow verkehrende Botenfahrpost wurde die Entfernung mit 1²/₈ Meilen festgesetzt und die Beförderungszeit auf 1 Stunde 20 Minuten erhöht. Was im Nachhange zu den h. ä. Kundmachungen vom 23. August und 20. November 1866 Zahl 7359 und 10361 mit der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß in Folge dessen die täglich zweimalige Botenfahrpost von Słobudka um 3 Uhr 25 Minuten und um 8 Uhr 25 Minuten nach Korzów abzugehen, und von dort in Słobudka um 5 Uhr 20 Minuten Früh und um 10 Uhr 10 Minuten Vormittag einzutreffen hat.

Von der k. k. Postdirection.
Lemberg, am 23. März 1867.

(561) **Edict.** (2)

Nro. 681. Vom k. k. Kreisgerichte zu Tarnopol wird mittelst dieses Edictes allgemein kund gemacht, es werde zur Einbringung der mittelst hiergerichtlicher Zahlungsauflage ddto. 15. Februar 1865 Zahl 1509 ersiegten Wechselforderung der Meyer Byk'schen Nachlaßmasse im Betrage von 300 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen seit 15. Februar 1865 und Gerichtskosten pr. 10 fl. 88 kr., dann der Executionskosten pr. 5 fl. 22 kr., 4 fl. 81 kr. und 50 fl. 76 kr. öst. W. die Vornahme der zu Folge Beschlußes vom 6. Juni 1866 Z. 5550 bewilligten öffentlichen Feilbietung der, der Chaja Gittel Winkler gehörigen Realitätsantheile sub Nr. 61 in Tarnopol und des unter demselben Nro. gelegenen Häuschens unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben:

1. Jeder Kauflustige hat vor der Feilbietung 5% des durch die Schätzung auf 5919 fl. 58¹/₃ kr. öst. W. erhobenen Werthes der gedachten Realitätsantheile im Betrage von 295 fl. 97³/₄ kr. öst. W. bei der Feilbietungscommission als Vadium zu erlegen, welcher Betrag dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Mitbietenden aber sofort nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

2. Zur Feilbietung der zu veräußernden Realitätsantheile wird der dritte Termin auf den 16. Mai 1867 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt, bei welchem dieselben auch unter dem als Ausrufspreis angenommenen Schätzungswerthe von 5919 fl. 58¹/₃ kr. öst. W. und um denjenigen Preis, den der dabei Meistbietende antragen wird, veräußert werden.

3. Die übrigen Licitationsbedingungen und der Schätzungsact der zu veräußernden Realität können in der kreisgerichtlichen Registratur oder vor der Licitation bei der Licitationscommission eingesehen werden.

Tarnopol, am 18. Februar 1867.

(562) **Edykt.** (2)

Nr. 47439. C. k. sąd krajowy Lwowski zawiadamia niniejszym edyktem Apolonię Suchodolską z miejsca pobytu nie wiadomą, iż w skutek uchwał sądu tutejszego z dnia 4. kwietnia 1865 do l. 12921 i z dnia 19. czerwca 1865 do l. 21.817 zapadłych sumy 2944 złr., 2794 złr. i 2546 złr. w. a. w stanie biernym jej przysłużającego prawa dożywocia i prawa dzierzawy części dóbr Tomaszowiec na rzecz Hersza Hirsch zaprenotowane zostały, i że pod dniem 6. czerwca 1865 do l. 28.906 Hersch Hirsch prośbę o pierwszą 12 miesięczną zwłokę do usprawiedliwienia uzyskanej prenotacyi wniósł, na którą strona przeciwna wedle uchwały sądu tutejszego z dnia 22. czerwca 1865 l. 28.906 oświadczyć się ma.

Ponieważ miejsce pobytu Apolonii Suchodolskiej nie jest wiadome i z tego powodu wyż wymienione uchwały do rąk własnych doręczone być nie mogą, przeto w celu doręczenia tych uchwał ustanawia się pani Apolonii Suchodolskiej na jej koszt i niebezpieczeństwo pana adwokata Dra Klimkiewicza ze substytucyą pana adwokata Dra Dzidowskiego jako kuratora, któremu rzeczone uchwały równocześnie doręczone zostają.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 1. października 1866.

(565) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 59059. C. k. Namiestnictwo udzieliło właścicielowi posiadłości większej w Starym Czortkowie i Wygnance w powiecie Czortkowskim podwyższenie mostowego przy czortkowsko - wygnańskim moście prywatnym na rzece Seret z klasy drugiej na trzecią według istniejącej taryfy dla mostów prywatnych na pięcioletni przeciąg czasu.

Lwów, dnia 22. marca 1867.

(551) **Edict.** (2)

Nro. 16140. Von dem k. k. Landes- als Handels- und Wechselgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Alexander Dydyński mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Ignatz Bohnak wider ihn pto. der Wechselforderung von 150 fl. öst. W. unterm 20ten März 1867 Z. 16140 die Zahlungsauflage erwirkt hat.

Da der Wohnort des belangten Alexander Dydyński unbekannt ist, so wird für denselben der Hr. Landesadvocat Dr. Sermak mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Klimkiewicz auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.
Lemberg, am 20. März 1867.

(553) **Concurs.** (2)

Nro. 3473. Postexpedientensstelle bei der im Badeorte Iwonicz bei Dukla neu zu errichtenden Postexpedition gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Dieselbe wird ihre Verbindung mit dem k. k. Postamte Miejsce und zwar während der Zeit vom 1. Juni bis Ende September jeden Jahres mittelst täglicher Botenfahrten, in den übrigen 8 Monaten des Jahres aber mittelst 4mal wöchentlichen Fußbotenposten erhalten und sich mit dem Briefpostdienste, der postämtlichen Behandlung von Werthsendungen und während der dortigen Badesaison, d. i. vom 1. Juni bis Ende September auch mit dem Staffetendienste befassen.

Bezüge des Postexpedienten: 140 fl. Jahresbestallung, 25 fl. Amtspauschale jährlich und für Besorgung obiger Botenfahrten das Rittgeld für 1 Pferd auf ⁴/₈ Posten bei jeder Tourfahrt nach Miejsce und dessen Hälfte für die Retourfahrt, nebst 70 fl. für Unterhaltung obiger Fußbotenposten während der Zeit vom 1. October bis Ende Mai.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens, der bisherigen Beschäftigung und Vermögensverhältnisse binnen 3 Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen und wird als Bedingung festgestellt, daß die Postkanzlei entweder innerhalb der Badegebäude oder doch in deren nächster Nähe etablirt werde.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 25. März 1867.

(557) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 179. Król. Magistrat wolnego i obwodowego miasta Nowego-Sącza podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w interesie wypuszczenia propinacyi wódczanej i miodowej razem z prawem produkowania wszelkich gatunków gorących trunków w dobrach magistratualnych Falkowy z przyległościami Piątkowy, Gołąbkowic i Rożkowic w trzechletnią z dniem 24. czerwca 1867 poczynającą, a z dniem 23. czerwca 1870 kończącą się dzierzawę — odbędzie się w dniu 7go pierwsza, a w razie nieudania w dniu 10. i 14. maja 1867 druga i trzecia licytacya publiczna w kancelaryi magistratualnej w rannych godzinach.

Cena wywołania kładzie się na sumę 381 zł. 32 c. w. a. z tem wyraźnem zastrzeżeniem, że oferty niżej ceny wywołania do licytacyi przyjmowane nie będą.

Chęć mających licytować zaprasza się do wzięcia udziału z tem oświadczeniem, że każdy licytant winien jest przed rozpoczęciem licytacyi komisyi licytacyjnej złożyć dziesięć-odsetkowy zakład w kwocie 38 zł. w. a. w gotówce i że dla ulżenia licytacyi także pisemne, potrzebne wymogi prawne posiadające i w niczem warunkom licytacyjaym nie sprzeciwiające się oferty przyjmowane będą.

Warunki licytacyjne mogą każdego czasu w kancelaryi ekspedytu magistratualnego w godzinach urzędowych przejrzanemi być.

Od Magistratu król. miasta.
Nowy-Sącz, dnia 12. lutego 1867.

(554) **Edict.** (2)

Nro. 236 u. 242. Vom k. k. Saybuscher Bezirksamte als Gerichte wird hiemit zur Kenntniß gebracht, daß in Folge Ansuchens der J. M. Schmitts sel. Erben & Comp., des Blaschka & Comp. und des F. Schmitts pto. 635 fl. 87 kr., 1075 fl. 24 kr., 691 fl. 31 kr. und 549 fl. 73 kr. öst. W. unterm Heutigen über das gesammte bewegliche und in den Kronländern, wo die Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852 Z. 51 d. R. G. B. die Geltung hat, befindliche unbewegliche Vermögen des nicht protokollirten Geschäftsmannes Abraham Rauchwerger aus Zabłocie der Concurs eröffnet wurde.

Zum Concursmasse-Vertreter ist der Saybuscher k. k. Notar Hr. Dr. Bernhard Nechi und zum derzeitigen Concursmasse-Verwalter der Zabłocier Insasse Simon Munk bestellt.

Es werden ferner die sämmtlichen Gläubiger des Abraham Rauchwerger durch dieses Edict aufgefordert, ihre Forderungen und Rechte, kraft deren sie in die eine oder in die andere Klasse gesetzt zu werden verlangen, bei der im §. 84 d. g. G. O. bezeichneten Strenge bis zum 20. Mai 1867 in Form einer gegen den Concursmasse-Vertreter gerichteten Klage hiergerichts anzumelden.

Zur Wahl des definitiven Concursmasse-Verwalters und des Creditoren-Ausschusses wird der Termin auf den 24. Mai 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt und hiezu die sämmtlichen Gläubiger unter der im §. 95 d. g. G. O. bezeichneten Strenge vorgeladen.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.
Saybusch, am 24. Jänner 1867.

(564) **Edict.** (2)

Nro. 4789. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem Eduard Gurawski bekannt gemacht, daß mit h. g. Beschluße vom 16. Juli 1866 Z. 11789 und 11790 die Intabulirung der Summe von 200 fl. öst. W. und des vierjährigen Mitrechtes im Lastenstande seiner Realitätsantheile CNr. 40¹/₄ zu Gunsten der Beile Geller bewilligt und demselben wegen seines unbekannten Aufenthalts der Hr. Advocat Dr. Dwernicki mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Eminowicz zum Curator behufs Verständigung von dieser Intabulation bestellt worden ist.

Stanisławow, am 18. März 1867.

(558) **Edykt.** (2)

Nr. 271. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Milówce ogłasza niniejszem, że na dniu 15. listopada 1866 zmarł w Kamesznicy, w tutejszym powiecie, niejaki Jan Marszałek, pochodzący z Królestwa Polskiego, beztestamentalnie i bezpotomnie. — Ponieważ tutejszemu sądowi niewiadomo, czyli i jakim osobom oprócz pozostałej wdowy prawo dziedzictwa do jego spuscizny przysłuża, przeto wzywa się tych wszystkich, którzy do takowej z jakiegobądź prawnego tytułu pretensye podnieść zamyślają, aby swe prawo dziedzictwa w przeciągu jednego roku, rachując od poniżej wyrażonego dnia w tutejszym c. k. sądzie zgłosili, i przy wykazaniu swego prawa dziedzictwa swe deklaracye tem pewniej wnieśli, gdyż w przeciwnym razie spuscizna, dla której tymczasowo Bartłomiej Czupek, wójt z Kamesznicy, kuratorem ustanowiony zostaje, tylko z tymi, którzy się za sukcesorów zgłosili i swe prawo udowodnili, pertraktowana i onym przyznana byłaby.

Milówka, dnia 3. lutego 1867.

(583) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 20. Izba giełdowa Lwowska ogłasza niniejszem za porozumieniem z Izbą handlowo-przemysłową konkurs na pięciu senzalów towarowych a sześciu senzalów efektów.

Ubiegający się o te posady mają się wykazać: 1) Obywatelstwem austryackiem; 2) wiekiem 24 lat; 3) nienagannem życiem; 4) świadectwem uzdolnienia, uzyskanem od komisyi egzaminacyjnej według stat. gieł. §. 30.

Podania takowe mają być oddane do dnia 20go kwietnia b. r. w biurze tutejszej Izby handlowo-przemysłowej, gdzie też zgłaszający się do egzaminu o terminie do onegoż dowiedzieć się mogą.

Lwów, dnia 30. marca 1867.

(573) **Edikt.** (1)

Nr. 5916. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gemacht, daß in Folge Ersuchschreibens des k. k. städt. deleg. Bezirksgerichtes für die Stadt und Vorstädte zu Lemberg ddto. 24. Juli 1866 Zahl 11790 in der Executionssache der k. k. Finanzprocuratur in Lemberg Namens des Telegraphen-Aerars gegen die Erben des Jacob Kapelusch, als: Sime, Nissen und Leib Kapelusch zur Einbringung der ersiegten Forderung pr. 134 fl. 80¹/₂ kr. österr. Währ. sammt 4% Zinsen vom 26. Jänner 1861, dann der Forderung pr. 44 fl. 93¹/₂ kr. sammt 4% Zinsen vom 26. Jänner 1861 sammt Gerichskosten pr. 2 fl. 50 kr., dann Executionskosten pr. 10 fl., pr. 10 fl. 50 kr. und 23 fl. 21 kr. öst. W. die öffentliche execu ive Feilbiethung der diesen Forderungen sammt Nebengebühren zur Hypothek dienenden, in Brody sub tab. Nr. 593 liegenden, aus zwei Tabularkörpern bestehenden Realität, am 7ten Mai 1867, als dem ersten und am 7ten Juni 1867 als dem zweiten Termine jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten werden wird.

Sollte die Realität bei den obbestimmten zwei Terminen um den Ausrufspreis pr. 7750 fl. öst. W. nicht hintangegeben werden können, so wird zur Feststellung erleichternder Bedingungen und Ausschreibung des dritten Licitationstermines die Tagfahrt auf den 21. Juni 1867 — 10 Uhr Früh hiergerichts angeordnet.

Der Grundbuchsstand, der Schätzungsact und die Licitationsbedingungen können hiergerichts eingesehen werden.

Brody, am 26. März 1867.

(567) **Einberufungs-Edikt.**

Nr. 5379. Johann Wysoczański, Bäckergeselle aus Lemberg, welcher sich seit längerer Zeit unbefugt in der Walachei aufhält, und jetzt unbekannt wo im Auslande aufhält, und hierlands der Erfüllung der Militärpflicht sich entzogen hat, wird hiemit im Grunde des §. 32 des Allerhöchsten Patentes vom 24. März 1832 aufgefordert, binnen 3 Monaten heimzukehren, sich über seine Rückkehr beim Stadt-Magistrate in Lemberg auszuweisen, und wegen seiner unbefugten Abwesenheit gehörig zu rechtfertigen, widrigens er nach fruchtlosem Verlauf des obangesetzten Termines nach den Bestimmungen des obcitirten Allerhöchsten Patentes der Ubertretung wegen unbefugter Abwesenheit schuldig erkannt und vorschritsmäßig behandelt werden wird.

Von der k. k. galizischen Statthalterei.
Lemberg, am 9. März 1867.

Edykt powołujący.

Nr. 5379. Jana Wysoczańskiego, czeladnika piekarskiego ze Lwowa, który od dłuższego czasu przebywał bez pozwolenia na Wołoszczyznie, a teraz niewiadomo gdzie za granicą przebywa, uchyliwszy się tu w kraju od dopełnienia obowiązku służby wojskowej, wzywa się niniejszem na podstawie §fu 32 najwyższego patentu z 24go marca 1832, ażeby w przeciągu trzech miesięcy powrócił do kraju, zawiadomił o powrocie swoim magistrat miasta Lwowa i usprawiedliwił należycie bezprawną nieobecność swoją, gdyż w przeciwnym razie po bezowocnym upływie wyż wyznaczonego terminu będzie podług postanowień wyżwspomnionego najwyższego patentu uznany winnym przestępstwa za bezprawną nieobecność i postąpi się z nim wedle przepisów prawnych.

Z c. k. galic. Namiestnictwa
Lwów, dnia 9. marca 1867.

(467) **Kundmachung.** (5)

Kleien = Verkauf.

Nr. 3167. Im hiesigen Verpflegs-Magazin „Janower Strasse" findet täglich der Verkauf von Kornkleien statt.

K. k. Verpflegs-Magazin.

Lemberg, am 13. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Sprzedaż otrąb (grysu.)

Nr. 3167. W tutejszym magazynie prowiantów wojskowych, *„przedmieście Janowskie"* sprzedają się codziennie otręby żytne.

Z c. k. magazynu prowiantów wojskowych.

Lwów, dnia 13. lutego 1867.

(550) **E d i c t.** (3)

Nro. 1236. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird der abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Małke Heumann hiemit bekannt gegeben, daß Nathan Liebergall mit dem sub praes. 22. November 1866 Z. 14579 überreichten Gesuche um Extabulirung der im Lastenstande der Realitätsantheile CNr. 92 in Tarnopol ut Dom. 2, pag. 373, N. 18 on., Dom. 2, pag. 411, N. 26 on. und Dom. 2, pag. 411, N. 23 on. haftenden Rechte gebeten hat, welchem Gesuche mit hiergerichtlichem Beschluße ddto. 3. December 1866 Z. 14579 stattgegeben wurde.

Da der Wohnort der Małke Heumann unbekannt ist, so wird derselben ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Frühling mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Blumenfeld bestellt und demselben der an Małke Heumann stylisirte Bescheid ddto. 3. December 1866 Z. 14579 zugestellt.

Tarnopol, am 18. Februar 1867.

(547) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 4438. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan J. N. Wallerstein przeciwko panu Sobiesławowi Gawrońskiemu względem zapłacenia sumy wekslowej 581 zł. 80 c. w. a. wekslową skargę wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego nakaz zapłaty na dniu 21. marca 1867 do l. 4438 wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego pana Sobiesława Gawrońskiego jest niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego, tutejszego p. adwokata Dra. Kaczkowskiego z zastępstwem p. Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wekslowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 21. marca 1867.

(549) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3035. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Marya Magdalena dw. im. z Bakowskich Rogalińska przeciw p. Stanisławowi Sroczyńskiemu z miejsca pobytu nieznanemu i małoletnim Bronisławowi Sroczyńskiemu i Michalinie Joannie Justynie trojga im. z Sroczyńskich Domaradzkiej skargę wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 23. maja 1867 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego p. Stanisława Sroczyńskiego nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata Dra. p. Bandrowskiego z zastępstwem adwokata Dra. p. Serdy na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywiln. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 7. marca 1867.

(542) **Einberufungs-Edikt.** (2)

Nr. 18. Von Seite der polit. k. k. Bezirksbehörde in Tarnopol wird der in Ibraila seßhafte Hersch Rosenberg aus Tarnopol aufgefordert in der Zeitdauer von sechs Monaten von der ersten Einschaltung dieses Edictes in der Lemberger Amtszeitung an gerechnet, zu erscheinen, und seine unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens gegen denselben nach den Bestimmungen des Auswanderungspatentes vom 24. März 1832 verfahren werden würde.

K. k. politische Bezirksbehörde.

Tarnopol, am 13. März 1867.

(563) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nro. 784-Pr. Zu besetzen sind im Bereiche der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg mehrere Steuer-Unter-Inspectorstellen in der IX. Diätenklasse und dem Gehalte jährlicher 630 fl.

Bewerber haben ihre Gesuche mit Nachweisung der vorgeschriebenen Erfordernisse, insbesondere der Fachprüfung, dann der Kenntniß der Landessprachen, binnen 8 Tagen bei der Finanz-Landes-Direction zu Lemberg im Dienstwege einzubringen.

Vom Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 29. März 1867.

(543) **E d y k t.** (3)

Nr. 15889. C. k. sąd krajowy Lwowski jako instancya pupilarna małoletnich Julii z Ptaszyńskich Seligmann i Franciszka Ptaszyńskiego wydzierżawia dobra Nowosiółki przednie w dawnym obwodzie Żółkiewskim w powiecie sąd. Uhnowskim leżące, na lat sześć za roczny czynsz dzierżawny w kwocie 2100 złr. w. a.

Do publicznej licytacyi w tym celu przedsięwziąść się mającej stanowi się dzień sądowy na 10. kwietnia 1867 godzinę 10. przed południem w zabudowaniu tutejszo sądowem z tem, iż licytować chęć mający kaucyę 2100 złr. w. a. zaraz do rąk komisyi licytacyjnej złożyć będą obowiązani.

Resztę warunków dzierżawienia chęć mający w c. k. sądzie krajowym Lwowskim i w sąsiednich c. k. sądach obwodowych i powiatowych przejrzeć mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dn. 23. marca 1867.

Danksagung.

Mein Gatte Adolf Pappik, k. k. Obertelegrafist in Lemberg, ist im kräftigsten Mannesalter mir durch den Tod entrissen worden, und hinterließ mich mit 2 kleinen Kindern in den drückendsten Verhältnissen.

Er ist dem I. allgemeinen Beamten-Verein in Wien als Mitglied beigetreten und versicherte auf seinen Todesfall ein Capital von 2000 fl. öst. W.

Nach seinem Tode überreichte ich die statutenmäßigen Documente und erhielt von der Direction in unglaublich kurzer Zeit die versicherte Summe mit Zweitausend Gulden im Wege des Lemberger Local-Ausschußes ausgezahlt.

Ich finde mich verpflichtet, dem allgemeinen Beamten-Verein, und allen jenen Mitgliedern, welche die Gründung und Leitung der Vereins-Angelegenheiten mit Aufopferung und Uneigennützigkeit in die Hand genommen haben und bis jetzt zum Wohle der Witwen und Waisen sich damit beschäftigen, meinen wärmsten Dank auszusprechen, und dies zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Lemberg, am 29. März 1867.

Emilie Pappik,
k. k. Obertelegrafistens-Witwe.

(576)

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.